

Nogle af udvalget stillede spørgsmål til justitsministeren og dennes besvarelser heraf

Spørgsmål:

1. Udvalget udbeder sig ministerens juridiske kommentarer til forslaget lovtekst med henblik på en eventuel omredigering, således at formålet med lovforslaget tilgodeses mest muligt.

2. Udvalget udbeder sig specielt udtalelse fra ministeren om, hvorvidt sætningen »der er egnet til og efter omstændighederne bestemt til« rent bevismæssigt svækker forslaget.

3. Hvilke ændringer i lovteksten ville ministeren foreslå til lovteksten, som ville gøre det bedre egnet til vedtagelse?

Svar:

1. Efter den foreslåede affattelse af § 134 b gælder maskeringsforbudet for personer, »der deltager i eller er på vej til en offentlig forsamling under åben himmel, optog, opløb eller lignende offentlig foreteelse«.

Den stedlige afgrænsning af anvendelsesområdet for maskeringsforbudet kan med den anførte formulering give anledning til en vis tvivl.

Udtrykket »under åben himmel« indebærer, at det må anses for meget usikkert, om forbudet f.eks. vil kunne finde anvendelse i forbindelse med aktioner i butikcentre, offentlige kontorer, forlystelsessteder m.v., hvortil der i åbningstiden er almindelig adgang.

Også udtrykket »offentlig« kan give anledning til fortolkningstvivl. Hvis der hermed menes »på offentligt sted«, forekommer betingelsen »under åben himmel« både overflødig og misvisende. Et offentligt sted behøver ikke nødvendigvis at være under åben himmel, og omvendt er det langt fra alle steder, der befinder sig under åben himmel, der kan betegnes som et offentligt sted.

Hvis udtrykket »offentlig« sigter til, at maskeringsforbudet kun skal gælde i tilfælde, hvor der er adgang for enhver til at deltage i for-

samlingen, optoget m.v., vil formålet med maskeringsforbudet næppe kunne opnås.

2. Situationsbeskrivelsen »deltager i eller er på vej til« indebærer formentlig, at forbudet ikke vil kunne anvendes på maskerede personer på vej *bort fra* en forsamling m.v.

3. Med hensyn til udtrykket »efter omstændighederne bestemt til« kan der rejses spørgsmål om, hvilken selvstændig betydning dette krav har ved siden af kravet om, at maskeringen skal være egnet til at hindre identifikation. Formuleringen »efter omstændighederne bestemt til« kunne muligvis forstås således, at det ikke er tilstrækkeligt, at maskeringen ud fra en objektiv bedømmelse er egnet til at hindre identifikation, men at der herudover kræves bevis for, at hindring af identifikation har været det tilsigtede formål med maskeringen.

4. Den foreslåede bestemmelse i § 134 b, stk. 2, kriminaliserer visse forhold, der kan betragtes som forsøgshandlinger i relation til § 134 b, stk. 1. Bestemmelsen indebærer, at de angivne handlinger skal bedømmes som fuldbyrdede forhold med den virkning, at bestemmelsen i straffelovens § 22 om strafophør på grund af frivillig tilbagetræden fra forsøg ikke vil kunne komme i betragtning. Når bortses fra denne afskæring af frivillig tilbagetræden, som i denne forbindelse næppe vil have nogen praktisk betydning, forekommer bestemmelsen overflødig ved siden af straffelovens almindelige bestemmelse i § 21 om forsøg.

5. Hvad endelig angår den foreslåede bestemmelse i § 134 b, stk. 3, hvorefter politiet kan tillade undtagelse fra maskeringsforbudet, når der ikke foreligger fare for den offentlige orden og sikkerhed, bemærkes, at formuleringen af flere grunde forekommer uheldig.